

HÄN SINUA SUOJAA!

"Sulillansa Hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan Hänen siipiensä alla; Hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus." Ps.91:4

Haluan puhua tänään lohdullisia sanoja Jumalan huolenpidosta. Saatamme nähdä ympärillämme monenlaisia uhkakuvia, peläten, miten meidän käy, kuitenkin ainoa siunaava ja varjeleva tekijä on olla Jumalan käsissä - Jeesuksen hellässä hoivassa. Hänen uskollisuutensa on jostain tavattoman ihmeellistä. Siihen voi luottaa ja sen varaan voi elämänsä rakentaa.

Lukumamme Psalmin teksti päättyy lohdullisiin sanoihin niille, jotka tuntevat Hänet ja riippuvat Hänessä kiinni:

"Koska hän riippuu Minussa kiinni, niin Minä hänet pelastan; Minä suojeleen hänet, koska hän tuntee Minun nimeni. Hän huutaa Minua avuksensa, ja Minä vastaan hänelle, Minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, Minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen." Ps.91:14-16

Miten valtavat ovatkaan Jumalan lupaukset niille, jotka riippuvat Hänessä kiinni, tuntevat Hänen nimensä, ja huutavat Häntä avuksi:

- pelastaa
- suojelee
- vastaa
- läsnä ahdistuksessa
- vapahtaa
- saattaa kunniaan
- ravitsee pitkällä iällä
- suon nähdä pelastuksen

Nämä sanat ovat tarkoitettut myös sinulle. Sinäkin voit tuntea Hänet ja riippua Hänessä kiinni - kaikesta heikkoudestasi tai vähäisyydestäsi huolimatta. Loppujen lopuksi, me kaikki olemme hyvin samanlaisia. Toiset osaavat vain piilottaa heikkoutensa paremmin, mutta mitä meitä auttaa omat inhimilliset voimavaramme ja osaamisemme? Jos Jumala ottaa pois suojeluksensa elämämme yltä, emme pärjäisi hetkeäkään. Ellei Herra armosaan meitä varjeli, vaipuisimme epätoivoon ja elämämme olisi pois-pyyhkäisty hetkessä.

Jumalan siunaus ja suojeleminen on menestys. Vaikka pelkäämme tuota sanaa

- ajatellen menestysteologian harhoppia, on meidän käsitettävä, että Jumalan tahto on, että menestyisimme kaikessa Hänen kätensä suojeluksensa. Toki on muistettava, ettei jumalinen menestymisen tarkoita aina rikkauksia tai terveyttä ja kukoistavia ihmisuhteita. Toisinaan vaikeudet ja rajutkin kokemukset voivat olla osa suurta ja ihmeellistä menestymistä Jumalan siunaavien käsien alla. Juuri tällaisesta voimme lukea Raamatun kertomuksessa Joosefin elämästä.

"Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. Hän näet sanoi heille: 'Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni.' Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: 'Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?' Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. Ja hän näki vielä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: 'Minä näin vielä unen: katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua'. Ja kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi hänelle: 'Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?' Ja hänen veljensä kadehtivat häntä; mutta hänen isänsä pani tämän mieleensä. Kun hänen veljensä olivat menneet kaitsemaan isänsä lampaita Sikeemiin, sanoi Israel Joosefille: 'Sinun veljesi ovat paimenessa Sikemissä; tule, minä lähetän sinut heidän luokseen'. Hän vastasi: 'Tässä olen'. Ja hän sanoi hänelle: 'Mene katsomaan, kuinka veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten minulle'. Niin hän lähetti hänet matkalle Hebronin laaksosta, ja hän tuli Sikemiin. Ja muuan mies kohtasi hänet, hänen harhaillessaan kedolla; ja mies kysyi häneltä: 'Mitä etsit?' Hän vastasi: 'Minä etsin veljiäni; sano minulle, missä he ovat paimentamassa'. Mies vastasi: 'He lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan: 'Menkäämme Dootaniin'. Niin Joosef meni veljiensä jäljissä ja löysi heidät Dootanista. Kun he kaukaa näkivät hänet ja ennen

kuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he nuvoa tappaaksensa hänet. He sanoivat toisilleen: 'Katso, tuolla tulee se unennäkijä! Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sanokaamme: villipeto on hänet syönyt. Saammepa siten nähdä, mitä hänen unistaan tulee.' Kun Ruuben sen kuuli, tahtoi hän pelastaa hänet heidän käsistään ja sanoi: 'Älkäämme lyökö häntä kuoliaaksi'. Vielä Ruuben sanoi heille: 'Älkää vuodattako verta; heittäkää hänet tähän kaivoon, joka on täällä erämaassa, mutta älkää satuttako kättänne häneen'. Hän näet tahtoi pelastaa hänet heidän käsistään, saattaaksensa hänet takaisin isänsä tykö. Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ja ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä. Sen jälkeen he istuivat aterioimaan. Ja kun he nostivat silmänsä, näkivät he ismaelilaismatkueen tulevan Gileadista; heidän kamelinsa kuljettivat kumi-hartsia, balsamia ja hajupihkaa, ja he olivat viemässä niitä Egyptiin. Silloin Juuda sanoi veljillensä: 'Mitä hyötyä meillä on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä? Tulkaa, myykäämme hänet ismaelilaisille, mutta älköön kätemme sattuko häneen, sillä hän on meidän veljemme, meidän omaa lihaamme.' Ja hänen veljensä kuulivat häntä. Kun nyt midanilaiset kauppiat menivät siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät Joosefin Egyptiin." 1.Moos.37:5-28

Kertomuksen perusteella, voisimme ajatella; "mikä tuossa nyt oli se menestystarina"?! - Niin, tällä tavoin näemme hyvin usein omankin ja toistemme elämän, ja voimme vain kuvitella, mitä Joosef ajatteli mielessään noina päivinä. Ei hän voinut tietää, mitä tulevaisuus toisi tullessaan - ja se, mikä oli hänelle rakasta ja opittua, tuntui miltei absurdiilta tuossa tilanteessa. Isänsä Jumala ja Hänen suuret lupaukset - Niitäkö Joosef mielti, kun häntä kovakouraisesti vietiin kohti Egyptiä? Entä mitä hänen mielessään oli, kun hänet syyttömästi tuomittiin vankilaan Egyptissä? Luulenpa, ettei hän inhimillisesti riemusta revennyt ja ilakoinut noissa hetkissä.

Kuitenkin, jos luet tuon Raamatun kertomuksen loppuun, huomaa, että menestymisen ja jumalinen siunaus odottivat aivan nurkan takana. Kaikesa koettelemuksissa Joosef kasvoi

nöyräksi Herran palvelijaksi ja tuli aika, jolloin Jumala näytti silloiselle maailmalle, kuka on Hänen valitsema mies pelastamaan kansakunnan nälkäkuolemalta. Koko Joosefin kertomus onkin ennakkokuva siitä, mitä Jeesus tuli suorittamaan maanpäälle. Vaikka Hän oli hyvä, teki hyvää, rakasti ja paransi jopa sairaat, ihmiset tahtoivat tappaa Hänet. Jeesus myytiin Joosefin tavoin tämän maailman synnin orjuuteen, mutta Jumala osoitti, että Hänen suunnitelmansa toteutuvat siitä huolimatta, vaikka kaikki maailman ihmiset sitä vastustaisivat! Jeesus, Jumalan Poika herätettiin kolmantena päivänä, - ja Joosef sai nousta ihmeellisellä tavalla vankilan syövereistä aina valti- on ylimpään johtoon. Raamattua tuntevat tietävät, että juuri Joosefin kautta koko Egypti pelastui silloin seitsemänvuotisen nälänhädän ajasta.

Elämme hengellisessä mielessä juuri tällaista nälänhätä -jaksoa. Ellei Jeesus olisi kulkenut polkua ylös Golgatalle, ottanut päälleen syntivelkaamme ja näin suorittanut Isänsä antamaa tehtävää, meillä ei olisi mitään toivoa. Ellei Jumala antaisi meille hengellistä ruokaa Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta, kuolisimme synteihimme ilman Pyhän Hengen virvoittavaa vaikutusta.

"Ja niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka Häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo,

hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi. Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." Joh.3:14-18

"Hän suojaa sinua pelastuksen kilvellä!" - Halusin tällä tekstilläni kääntää katsettamme todelliseen menestystarinaan Jeesuksessa Kristuksessa! Meidän siunauksemme, pelastumisemme, suojeluksemme ja menestymisemme on loppujen lopuksi Taivaallisen Isämme käsissä. Vaikka kuljemme nyt pimeissä laaksoissa, koemme kipua ja ahdistusta, on Hän kuitenkin toivomme ja Vapahtajamme. Saamme riippua Hänessä kiinni ja tuntea, miten Hän kerta toisensa jälkeen pelastaa meidät. Hänen uskollisuuteensa voimme aina luottaa!

Yksi menestymisen siunattu ulottuvuus on myös luvattu ikuinen elämä. Raamattu ei ole tarkoitettu vain nykyiseen aikaamme, vaan sillä on lupaus myös tulevasta! Lupaus tulevaisuudesta ja toivosta täyttyi Jeesuksen Kristuksen kautta, ja tässä toivossa riippuen - uskossa ja luottamuksessa - tulemme näkemään, miten Hän itse pelastaa jokaisen, joka uskoo Häneen!

"Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansois-

ta ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: 'Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta'. Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: 'Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!' Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: 'Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puettut, ja mistä he ovat tulleet?' Ja minä sanoin hänelle: 'Herrani, sinä tiedät sen'. Ja hän sanoi minulle: 'Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat Häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja Hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän yllensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä.'" Ilm.7:9-17

